תשבץ העולם הזה 3138

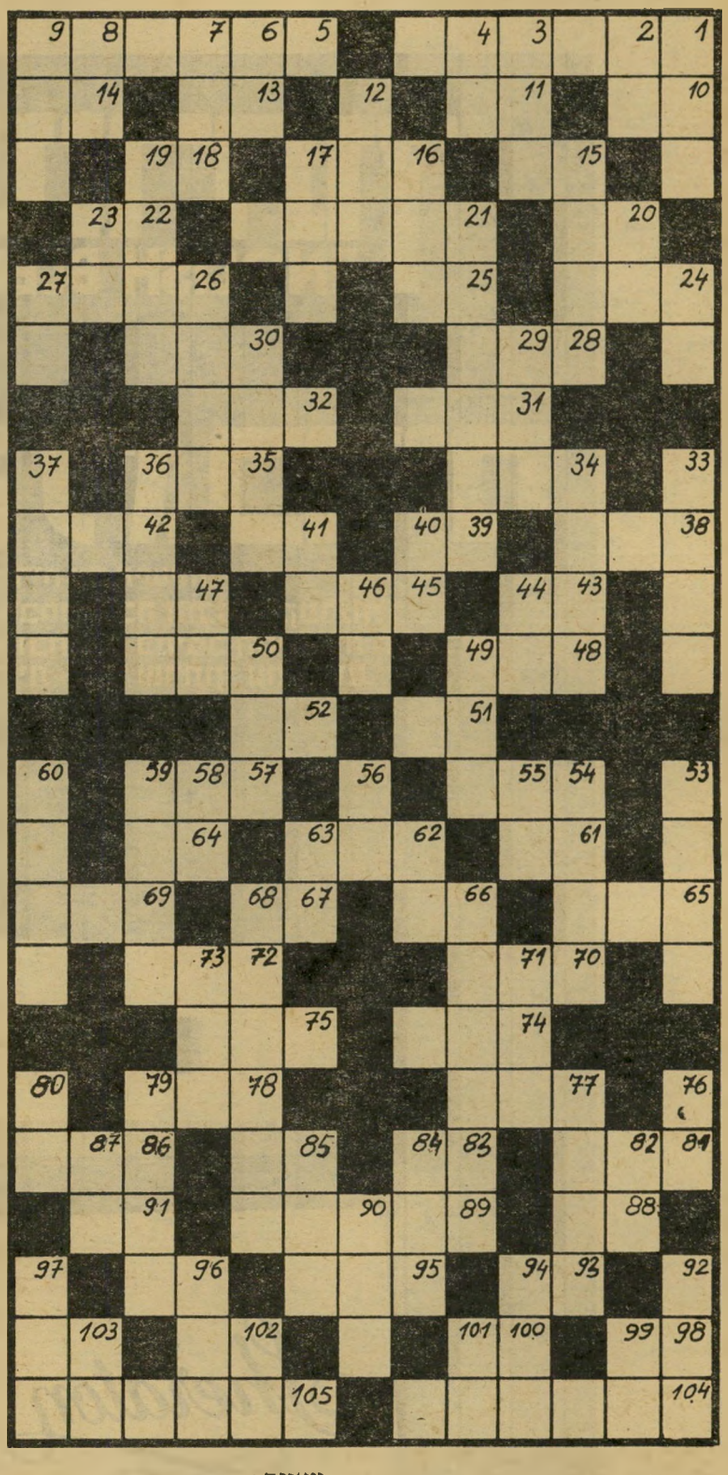

מאונך: 1) כוח, עזוז; 2) קיצור שם ירושלים; 3) שדה חרוש; 4) יין־שרף (ר"ת); 6) מונה בחשמל; 7) ניהיל; 8) בר־בטן; 9) גוף שלישי רבים (סיפרותית); 12) רדו דבש; 15) אתר; 16) לוח־עץ; 18) רעש גדול; 20) שנשמה באפו; 21) מלכת אנגליה; 23) פקודה מפורשת; 24) רשע; 26) תענוג; 27) בת־קול; 29) מלחינה ופיזמונאית (ש"מ); 30) ממכות מצרים; 33) יהירות; 34) מריש; 36) שוטף; 37) בגדי־שרד; 40) מילת חיוב; 41) כעס גדול; 44) מיניסטר; 46) אריג מיקראי מובחר; 47) פרי־בטן; 49) פילוסוף גרמני; 50) בן החיה; 53) זוהר גדול; 54) פחד גדול; 55) שן המפתח; 56) אפס כוחו; 58) חזר; 59) צלולויד; 60) תשלום עבור הכלה; 62) מילת שאלה; 63) רשוב במיקצת; 66) מיקווה־מים זעיר; 68) מבריאה; 71) עיטור שיער לפנים; 73) אחרי היום; 76) מן ההורים; 77) גניוס; 79) ממלא את האטמוספרה; 80) מיפתן; 82) סחוב!; 84) כסיל; 85) בן־זוגו של ביצתן; 87) בית הציפור; 90) אגם; 92) עוף־כנף; 94) קלט; 96) ציר הדלת; 97) כלי־קיבול גדול לנוזלים; 99) חי ימי; 101) מכינויי האלוהות; 102) נעלם; 103) מועד.

מאוזן: 1) זמרת ישראלית; 5) אתר־נופש בדרום; 10) התיכון הוא כזה; 11) מציאות; 13) ילדים; 14) ישן; 15) אדון; 16) מטרופולין; 18) מזיק לבגדים; 20) דין; 21) רפואה; 22) ממהר; 24) נהרה; 25) מעבד את הבצק; 26) זמן נוכח; 28) אריג דק ויקר; 30) עב; 31) מתיז; 32) עיין בספר; 34) מלחמה; 35) זה הוא (הפרץ); 38) בהמת־הרים; 39) משקה קל; 41) מחוזות השנה העברית; 42) פרח־נוי; 43) אביון; 45) מאוחר בלילה; 47) תבואה; 48) אל ההר; 50) עצם; 51) מחוספס; 52) מלכסיקון הבקר; 54) ויתר; 57) חורים מחוברים בחוטים; 61) סוף בלי התחלה; 62) אליגוריה; 64) הגיע; 65) סיים; 66) רך בצאן; 67) לא קר; 69) נאה מאד; 70) מין עץ; 72) כלי־קיבול לנוזלים; 74) גורל; 75) תבלין נפוץ; 77) ספינת המידבר; 78) מפחד; 81) מעמסה; 83) יתן כתף; 85) נגמר; 86) הקדש מוסלמי; 88) מילת־בררה; 89) מלאכת הכנת הבגד; 91) מטבע יפני; 93) פלא; 95) חרס; 96) מזמר; 98) ידי בלי סוף; 100) סימן הכפל; 102) מיכסה הבית; 103) חס־וחלילה (ר"ת); 104) שמשה; 105) אבן טובה.

מכתבים

(המשך מעמוד 8)

טינה אונאסיס לבחיר־ליבה הרוסי. אם אתם אומנם סבורים שסיפורי־רכילות מסוג זה אינם צריכים לעניין את הקוראים, מדוע אתם בעצמכם מפרסמים סיפורי־רכילות למכביר. האם אתם סבורים שסיפור הרכילות על משבר הנישואין אצל הצמד דודו ועירית דותן צריך לעניין יותר מאשר הרומן של הגברת אונאסיס?

דורית כהן, תל־אביב

● ● ●

שליחות־נפל

כישלון מסע הרצון־הטוב של אייבי נתן לביירות היה צפוי מראש. משום כך דומני שהוא גרם יותר נזק מאשר תועלת. אייבי נתן יכול היה לחזות מראש שהלבנונים יסרבו לקבל ממנו את תשורת הרפואות והאמבולנס. התעקשותו לכפות עליהם לק־

בל מתנה שלא רצו בה, הזיקה לידידות בין שני העמים, שאייבי כה רוצה לטפחה. מעתה והלאה יוכלו גם אזרחים ישראליים בעלי רצון־טוב לטעון: אין לעזור למי שלא רוצים בעזרה. אולי היה במסע תעמולה זה גרעין של רצון־טוב, אבל שי־קול־דעת לא היה בו. הסורים יכולים לכפות את עצמם על הלבנונים בתותחים וקאטיושות. אייבי אינו יכול להפגין אותם בסוכריות וצעצועים.

מרים בטיש, ירושלים

● ● ●

השוואה חסרת הגיון

זוהי תגובה למכתבו של הקורא אריה אורון מירושלים (העולם הזה 2134).

למרות שמכתבך קצרצר ואינו שונה או בולט משאר המיכתבים, בלט דווקא הוא לנגד עיני. השוואתך בין "ערבי שהניח פצצה בקמפוס הירושלמי והתקבל ללימודים" ובין "תלמידות חדשות שלא שירתו בשירות־לאומי ושאינן מתקבלות לאוניברסיטה" הינה חסרת־הגיון לחלוטין. כמו כן בולטת בה הגזענות, ש"הרדות" לה אין אנו מצליחים לפתור בעיות שתקרבנה אותנו אל השלום הנכסף.

חבר יקר, אל לנו להיתפס לרגשות בצורה קיצונית ולשכוח קריטריונים אובייקטיביים. כל עוד אין החוק מחייב גיוסם של ערבים — מוסלמים ונוצרים — אין שירות בצה"ל יכול להוות קריטריון לקבלתם במוסדות אקדמאיים. לעומת זאת קיים חוק המחייב כל צעירה להתגייס ולשרת שנתיים בצה"ל. על כן, מתוך הנחה שזו חובה, הרי שזה כן יכול להוות קריטריון. אתה, המדבר על "הגינות וצדק", אמור: מדוע עלי לשרת במשך שנתיים למרות שאיני מזדהה עם צבא ישראל ופעילותו? מדוע עלי לוותר על שנתיים בהן יכולתי להתחיל בלימודי, שעה שבחורה אחרת מתחמקת מכך? האם מוצדק עוד לסייע לאותה בחורה־משתמטת בכך שתוכל לגשת ללימודיה בלא שמילאה את החובה המוטלת על הכל?

אוולין קורמן, ירושלים

● ● ●

הדפוקים של הנח"ל

הזדמן לי לשוחח באחרונה עם בני־נוער שונים והתרשמתי מחומרתה של ה־בעייה אותה העליתם בעיתונכם (העולם הזה 2131) במאמר "הדפוקים של הנח"ל". מסתבר שהמיקרה של נורית פלג מכה גלים בקרב הנוער העומד להתגייס לנח"ל, ומישפחותיהם ואזרחים אחרים שאיכפת להם. מדובר כאן בנוער־עילית בגיל ההתבגרות, שהתחנך בבית ובתנועות־נוער על ערכים אנושיים ולאומיים איתם הוא מזדהה. רבים מזועזעים לגלות כבר בשלבי ההגשמה הראשונים את המציאות הסורתית.

הנערים מטיבעם נותנים אימון בדברי המדריכים ונציגי מישרד־הביטחון וכמובן שאינם מבררים את זכויותיהם וחובותיהם מבחינה מישפטית כאשר הם מקבלים את טפסי ההתחמה לקראת היציאה לשירות. לא יכולתי למצוא נימוקי־נגד לטענות ו־ביטויים כמו "ניצול" (כוח־עבודה זול ב־קיבוצים עם השקעה מינימאלית), "הונאה" ("הארכת־השירות בצה"ל ללא תמורה הו־למת) ו"זילזול" (התנערות מאחריות). התר־ערערות האימון עשויה לפגוע באיכותם של המתנדבים לנח"ל, כחיילים וכאזרחים בעתיד.

אני קורא לתיקון מיידי של השגיאות: תיקון העוול שנעשה לנורית פלג בכדי ל־אפשר לה שיקום נאות; חיוב המדריכים בתנועות־הנוער לתת אינפורמציה מלאה למתגייסים לנח"ל ולמישפחותיהם על זכו־יותיהם וחובותיהם; הגדרת מעמדן של מיסגרות הנח"ל השונות על מנת למנוע פאראדוכסים כמו נערים לא מגוייסים "הנהנים" מגינונים צבאיים, כמו חופשה אחת לשלושה שבועות ולוויה צבאית.

זוהר ק., תל־אביב

● ● ●

"תיסמונת דייוויס"

הלו, דודו (וייזר):

"תיסמונת דייוויס" קראת לה. שיהיה. אותה הגברת בשינוי אדרת, היום בימין — מחר בשמאל. כפי הנראה: מכת מדינה. אני הייתי קורא לזה ביתר פשטות: הפחד להפתה. פחד איום, כמו כל המוטיבים המשליליים. פחד שהוא חזק בהרבה מן ההכרה הצלולה.

כאלה שעל "חיזעה" לחמר כאריות — שותקים כדגים מול "דייוויס". זה כבר באמת קונצנזוס! סרבן־גיוס ועוד אנטי־ציוני — הס מלהזכיר. או מה הבעייה? הבעייה היא שלנו, כעם. עם (חורז עם גם) הירא את עצמו. לא תוכל לציין גבולות לימין או לשמאל. כל צד עסוק ביראת השמיים שלו.

אולי באמת ראויים אנו לאמצעי־התיק־שורת שיש לנו, ואולי גם לגרועים מהם.

יעקב מזר (מוסקו), ניו־יורק

● ● ●

למה השינאה?

היות ועיתונכם, למרבית הפלא, נותן פיתחון־פה גם לדתיים, הריני פונה אליכם בבקשה לפרסם מכתבי זה, כדי שהקוראים החילוניים יהיו מודעים לכך, שישנם פו־ליטיקאים מסויימים (כמו ח"כ שולמית אלוני), שמלבד זה שבוזים את עצמם על נגיחת הגישות ההיתחות־הדתית־חדרית, חבר שלצערי יש די הרבה חילוניים ה־אוהבים לעשותו, אותם פוליטיקאים גם ממציאים סיפורים ומבשלים מידע כוזב ישלא היה ושלא נברא.

להפתעתי, אפילו עיתון רציני כמו הארץ, אינו מוותא קודם — כפי שאתם, למשל, אנשי העולם הזה, עושים (למרות שאני מתנגד לדיעותיכם!) — אם הידיעות שהפוליטיקאים מוסרים לעיתונים המוזהים איתם נכונות או כוזבות. וכוונתי הפעם לידיעה, שמבין החיילות שנכנסו להריון בתקופת שירותן הצבאי היו גם בנות דתיות והן עשו הפלות. והנה, בא שר־הביטחון ואמר, בתשובה לשאילתה של ח"כ שרה שטרן־קטן, שאף לא בחורה דתית אחת נכנסה להריון ועשתה הפלה במיסגרת ה־

(המשך בעמוד 14)